

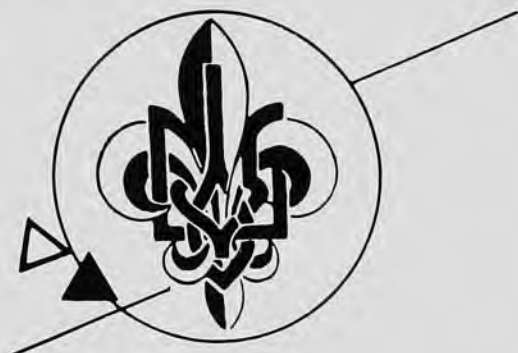
ЮНАК

ТРАВЕНЬ — МАЙ 1984

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

- 1 Матерям О. Яхнович
Мати П. Филипович
3 народних переказів України: чому в травні буває зимно Г.Л.Н.
- 2 Визначні сучасні українці—інж. М. Корчинський О. Кузьмович
У 20-річчя "Юнака" М. Якубович
- 3 На шану Євгенові Коновальцеві Н. Лан
Успіхи наших друзів—братчик Славко наділений 1-им
сеніорським відзначенням О. К.
- 4 Цупке життя В. Кархут
- 5 Літо С. Дзядів
Успіхи наших друзів О.К.
- 6 "Юнак" Гуртка юнаків і юначок "Кобзарі/Євшан-зілля"
Молоде перо: імена, імена... М. Якубович
- 7 Як виглядатиме Пласт у 2000-му році
- 8 Українська молодь в Бразилії К. Шмулик
- 9 Вячеслав Скоморохів ВКС
- 10 Владеслав Третяк ВКС
- 12 Нові платівки "Черемшина" О. Кузишин
До нас пишуть; Весна (вірш) М. Голод
- 14 10-річчя Спортивно-вишкільних таборів
- 18 20-річчя "Лісової школи"
- 22 Хроніка

● Ілюстрація: О. Дуфонець

● На обкладинці: "Мати з дитиною"—картина Софії
Караффи-Корбут

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:
пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващук
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
ст. пл. Всеволод Онишневич
пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як тем шнорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напряминами та вимогами
юнацького віку читачів.

ЮНАК

ТРАВЕНЬ 1984

Ч.П. 5 [246] РІК XXII

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

Ukrainian Youth Association, 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.

Second class mail registration # 2185 ● Kiev Printers Ltd., 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1W9

МАТЕРЯМ

Матері, матері, матері,
Ви за нас не сивійте в тривозі,
Не журіться за нас на зорі,
Коли ми забарились в дорозі.
Ми не діти уже. А тому
Нас учити, як жити, — не треба.
Ми скоряємо час і пітьму,
Шлях нас кличе вперед і до неба!
Нам найвищі вершини — долать
І не падать ніде на коліна.

Орися Яхневич

МАТИ

На чолі вінчик паперовий
І хрест воцаний у руках.
Не усміхнуться чорні брови,
Хоч квітне усміх на устах.

В журбі васильки й рута-м'ята.
Задумавсь ладан в синіх снах,
І сумно-сумно пташенята
Квилять у неї в головах.

Павло Филипович 1921

О. Дуфанець. «Сон».

З НАРОДНІХ ПЕРЕКАЗІВ УКРАЇНИ

ЧОМУ В ТРАВНІ БУВАЄ ЗИМНО?

Запросив раз Березень Квітня на бал, але Квітень не дуже радо прийняв запрошення, бо не любив Березня, мовляв, ніхто не знає, куди причислити Березня, чи до зими, чи до літа, дуже то Березень непевний! Одначе не можна було Березневі відмовити, бож тільки раз у рік Березень улаштовує бал. Пішов Квітень до Травня порадитись, якби дістатись до Березня.

— Ти, — каже Травень до Квітня, — візьми сани, на сани віз а на віз човен. Як Березень сипне снігом, то ти їхатимеш саньми; як сніг стопиться, зробиться болото, лиши сани й їдь возом. А як підсохне й рушать великі води, залиши віз і пливи човном.

Послухав Квітень Травня, узяв сани, на сани віз а на віз човен. Сипнув Березень снігом, їде саньми Квітень, пригріло сонце, сніг стопився, болото довкруги, а Квітень сидить на

возі й їде далі. Болото підсохло, але під сонцем лід стопився, рушили води, а Квітень всів в човен і доплив до Березня.

Здивувався Березень побачивши цілого й здорового Квітня тай питає:

— А як ти — каже — дістався до мене?

— Та як! — відповідає Квітень. — Знаючи тебе, узяв я сани, на сани віз а на віз човен і так до тебе дістався.

— А Березень каже:

— А хто ж тобі таке порадив?

— Травень — каже Квітень — мені так порадив!

А Березень каже:

— Ось як! Чекай, Травне, ще я тобі дошкучлю!

І тому то в травні тепер буває зимно й, як кажуть люди: "хоч травень-май, волам їсти дай, а сам ся на пец сховай!"

Г. Л. Н.

За "Шляхом" 1983 р.

ВИЗНАЧНІ СУЧАСНІ УКРАЇНЦІ

МЕТАЛЮРГІЯ

ІНЖЕНЕР МИХАЙЛО КОРЧИНСЬКИЙ

Інж. М. Корчинський закінчив студії техніки ще у Львові в Західній Україні, але своє широке знання у металургії здобув вже в ЗСА. Він загально відомий в американському технологічному світі і в міжнародних металургічних колах як винятковий знавець нової категорії сталей, знаних як мікролеговані сталі. Ці сталі різняться від звичайних тим, що вони куди міцніші ніж звичайні й тому їх потрібно вживати менше. Вони мають велике застосування в автомобільній індустрії і тому вони такі важливі.

Михайло Корчинський

Завдяки цій рідкісній спеціалізації інж. М. Корчинський є членом різних інститутів та конференцій не лише в ЗСА, але по цілому світі. Він виголошує доповіді та провадить металургічними з'їздами. В останньому році він очолив міжнародню конференцію в справах технології, використання мікролегованих сталей, на конференції виголошено понад 100

доповідей представниками із 18-ти країн світу. Влітку 1983 р. інж. М. Корчинський відвідав майже всі країни південної Азії від Сіаму до Нової Зеландії, де мав зустрічі з місцевими металургами. Він також мав доповіді на Філіппінах і в Австралії.

Інж. М. Корчинський вже від 1960 року працював як директор дослідів у фірмі Джонс енд Лафлін у Піттсбургу. Йому призначено ряд міжнародних патентів, а Американський інститут заліза й сталі нагородив його медалею. Тепер він є директором у фірмі Юніон Карбайд і продовжує свою наукову та технологічну діяльність при співпраці чільних лабораторій при університетах у ЗСА і Європі. Інж. М. Корчинський постійно проживає з родиною в Піттсбурзі, цікавиться і бере участь в українському житті і належить до ряду українських професійних та громадських організацій.

О. Кузьмович

□ □ □

У 20-РІЧЧЯ "ЮНАКА"

Вже минуло 20 років відколи вийшло перше число "Юнака". Від першого числа, Юнак завжди був великим помічником у вихованні юнацтва не тільки в Америці й Канаді, але у цілому світі, де живуть пластуни.

ЮНАК дає юнацтву нагоду випробувати свої сили на сторінках молодого пера. Наш журнал рівнож уможливорює молоді ділитися своїми споминами, переживаннями, взагалі цікавими моментами свого пластування з іншими пластунами, розкиненими по цілому світі.

ЮНАК інформує нас про тих українців-пластунів і непластунів, які у своїх професіях вибилися понад пересічність. Ці визначні особи стають нам молодим за приклад до наслідування. В журналі знаходимо статті про історичні події чи постаті, які відносяться до даного місяця.

Не можна не згадати жартів, карикатур, чи рисункових комедій на пластові теми, які дають нам нагоду посміятися самим із себе.

Ми, юнацтво, дякуємо всім нашим старшим друзям, які 20-ть років трудяться і посвячували свій час, щоб допомогти трьом поколінням юнацтва "вийти в люди" та стати кращими пластунами, українцями, і громадянами наших різних країн. Ми віримо, що їхня праця не йде на марно, що буде кому колись їх заступити. Надіємося, що ЮНАК виходитиме принайменше до 2000-го року, а потім ще багато-багато літ!

СКОБ!

пл. скоб Марко Якубович

Надія Лан

НА ШАНУ ЄВГЕНОВІ КОНОВАЛЬЦЕВИ

*Полковнику, Євгене, Брате дорогий,
Розтерзаний ворожою рукою!
Щорік схиляємо жалобній стяги
Тобі, над передчасною труною...*

*Чому ж ти, Друже, рано світ покинув,
Не здійснивши всього, що думав, що
бажав?*

*Ти ж для добра свого народу діяв
І Симонів пірнач на себе перебрав...*

*Обидва впали ви, стоявши на сторожі Волі —
Париж привласнили Вкраїні й Роттердам.
Дороговказом чин ваш став, всупереч долі
Й загрозою в майбутнє ворогам!*

*Дарма, що багатьох орлів Москва зажерла —
Нарід родить нових борців палких
Поранена Вкраїна ще не вмерла,
А бореться й живе, і житиме віки!*

Міннеаполіс, Мінн.

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

БРАТЧИК СЛАВКО НАДІЛЕНИЙ ЗОЛОТИМ ЮРІЄМ — ПЕРШИМ СЕНІОРСЬКИМ ВІДЗНАЧЕННЯМ

Хоч в "Юнаку" звичайно пишемо про успіхи наших молодих друзів, тим разом хочемо з радістю поділитися з читачами тим, що наш щирий та відданий Друг пл. сен. Ярослав Пришляк, який постійно дописує до "Юнака" та віддає на його потреби кожного року свою заплату, як комендант новацького табору, одержав в літі 1983 року найвище пластове відзначення — св. Юрія в золоті.

Голова КПС пл. сен. Е. Гойдиш висловлює побажання пл. сен. Я. Пришлякові після надання відзначення, поруч неї пл. сен. Наталка Соневицька

Надала йому його голова КПСтаршини в ЗСА пл. сен. Евстахія Гойдиш саме на новацькому таборі на "Вовчий Тропі", де всім відомий "Братчик Славко" був вже від ряду років улюбленим комендантом. Надання відзначення відбулося в "День Пластуна" і приглядалися тому не лише учасники всіх чотирьох таборів, але також численні гості та батьки пластової молоді.

І хоч Братчик Славко уважає що "не медаля на грудях потверджує героя, але медаля відданости скромної, сірої, безперервної праці, що захована в серці, і що витискає назовні погідність і радість духа", проте він почуває себе щасливою людиною, усі присутні, що були

Комендант табору новачон ст. пл. Мотря Бойко і бунчужні ст. пл. Христя Санторе і Аснольд Виннінів вітають з відзначенням Братчина Славна

свідками події, а разом з ними всі, що знають відданого пластового виховника і справжнього приятеля пластової молоді з великою радістю прийняли вістку про відзначення нашого Друга. Здається рідко хто так добре заслужив на те, як саме "Братчик Славко".

Неприйнятну КПСтаршиною заплату за відзнаку у висоті 50 дол. пл. сен. Я. Пришляк своїм звичасм знов призначив на Пресфонч "Юнака" і "Готуйсь", за що можна йому лише подякувати. А рівночасно від редакції "Юнака" кличемо відзначеному голосне "Слава".

О. К. ■

ВАСИЛЬ КАРХУТ

ЦУПКЕ ЖИТТЯ

ПОВІСТЬ ПРО ВОВКІВ
(продовження)

II.

Цілий наступний день небесна блакить була мов кристаль, і такою ж її сніжна обрамівка. Споловілі краски горизонту гармонійно переходили в м'яку, з фіолетним тінюванням, білину рівняви. Було холодно й суворо...

Здалека наднеслося каркання двох ворон. Вони присіли оддалік на снігу постерегти сіру постать звіря, простягнену на снігу. Та помітивши, що він ще живий та засильний, щоб їм самотужки добити його — відлетіли.

Поволі смеркало... На посинілу з холоду блакить викотився спроквола місяць; червоний, достоменно кров'ю налитий. Чим вище піднімався, тим більше від студені блід. Аж ось взялась вкруг нього промінна осяйва: великий хрест, що в осередкові його рамен був лискучий, мов головка вбитого цвяха — місяць. Вкруг хреста тремтіло мерехтливе коло ореолу.

Це під крепкий мороз!

Від далекого села морозним повітрям долинуло виття собак. Сіроманцеві в капкані з'їжилася на хребті шерст; відрухово, — мов від доторку чогось осоружного...

Стояла біла ніч. Брав тугий мороз і сніг ставав твердий, мов пісок. Аж гарячий, такий сипкий. Сіроманців кожух взявся наморозю. Наморозь висіла на гілках недалеких кущів і далеких дерев.

Третій, голодний день канув. Зорі прискали на Сіроманця згори промінням і ця світляна пилуга була така ж холодна, як пісок-сніг, що довкола нього.

Сіроманця палила гарячка. В шлунку вже втихли голодові болі, лише під ложечкою щось

п'явкою смоктало. Лизнув гарячим язиком пекучого снігу, щоб вгасити спрагу. Пухкий сніг опік його жаринами. Зловлена в капкан кінцівка залякла й він надеремне пробував підтягнути її під тепле черево. Вона була мов мертва; він не чув її. Ланцюг капкана засилився на сучок пенька й не пускав. Так і зосталось витягнене Сіроманцеве тіло, за ним, наче не його, випручена, зловлена обручами капкана повище коліна, його права кінцівка.

Не борсався вже, як за перших годин. Пробував було відгризти ту непотрібну ногу, як колись, за молодих років зробив це з пальцями нередньої лаби, щоб лише звільнитися. Та досягнути пащею зловленого місця не міг. Витягнувшись у весь ріст, у тій невідгідній поставі — чекав.

Сам не знав чого чекає.

Уся сила його животности зосередилася в самотньому оці. Воно горіло фосфоричним блиском в темряві настигаючої ночі, мов блудний багонний вогник. І ще з синюватої пащеки висопився червоний язик, жадний наситити голод і помсту.

Вітер віяв від нього туди, на село, де блимали виблиски світел по хатах, де була пожива й де юрмилися його вороги, ті, що наставили на нього підступну пастку.

Вітер віяв від нього й ніс у село його міцний, вовчий пах.

І цілу ніч вили й скавували в оселі пси, чуючи вовка. Тремтіли й скигліли в безсилій злості й страху — вони численні, перед ним, одним...

III.

Новий день заблистів мір'ядами віддзеркалених сонць на кристаликах сніжин. Було соняшно, радісно й привітно. Соняшні, промінні струни бриніли п'явкою мелодією.

Сіроманець, що в жорстоких залізах, не змінив свого положення. Та сама натягнена в безнадійному чеканні постава. Поза його тілом, мов непричасна до нього, мертва лаба. І завмерлий, жагучий рух зриву до волі в кожному м'язі випрученого тіла.

Сіроманець заплющив око, наче б спав. І здалося йому, що він в глибокій, темній ямі. Сирі стіни, мокра, кам'яна долівка. В одній стіні невеличка шпаринка, якою проходить тусклый світ. Ось в продухвині з'являється ясний промінчик сонця. Він прорізує темряву ями, мандрує, підкрадається до його голови. Ось він, теплий повзе по його пащі, вже достиг лоба. Усверлюється в шкіру. Наскрізь пронизує череп, освітлює приховані там переживання.

Вам треба побачити, як гарно в нас біля озера. Встанеш вранці — вода ще спить. Качки плавають поволі, а між травною щось ворухиться. Не жаба, це чаплі. Вони їдять свій сніданок — жаб. А жаби втікають, не хочуть, щоб їх чаплі поїли.

Уже приходить полудне. Позаду хати дідусеві бджоли. Вони працюють. Літають від вулика до квіток і від квіток до вулика. Увесь час працюють, ні трошки не спочивають.

Приїжджаємо з церкви, а бджоли рояться. Надіваємо сітки, рукавиці, шапки й гумові чоботи й ідемо збирати рій. А дідуньо без сітки йде. Лягає на траву і бджоли його не кусають. Диво! Вони собі рояться. Я збираю мід у відро, а дідуньо робить це саме. Як уже зібрали рій, скидаємо з себе пасічний одяг і йдемо обідати.

пл. розв. Стеня Дзядів

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

Кожного року восени відбуваються заходи одного відділу Союзу Українок в Нью-Йорку т. зв. "музичні матіне", в яких вперше виступають перед широкою українською публікою молоді музики, підібрані до того учителями з Музичного Інституту.

Останнього року в листопаді 1983 р. так склалося, що усі троє виконавці того "матіне" були пластуни і це підкреслили усі, що дописували про цей вечір до нашої преси.

Тими пластунами були *пл. розв. Калина Чолган*, членка 30-го куреня УПЮ-ок в Нью-Йорку, яка починає свою співочу кар'єру навчаючись співу у відомого соліста Метрополітальної Опери Андрія Добрянського. Калина має милозвучний меццо-сопран і члени Пласто-

Калина Чолган

вої Станиці в Нью-Йорку мали нагоду чути її вже також у Пласті останньо на вечорі "Юнака".

Другим виконавцем "музичного матіне" був *пл. розв. Роман Шевчук* з Пластової Станиці в Джерзі Сіті, який є здібним піаністом і навчається гри у Таїси Богданської, відомої учительки Українського Музичного Інституту.

Роман Шевчук

Ст. пл. Борис Бакун, член Пластової Станиці в Кергонксоні, тепер студіює політичні науки в університеті в Соракузах. Він флейтист, що почав грати на флейті в початковій, згодом у середній школі, а тепер грає на тому інструменті в симфонічній оркестрі свого університету. Поруч флейти він також грає на гітарах різного типу та цікавиться сучасною популярною музикою.

Борис Бакун

Усі троє наших пластунів виступали перед щерть виповненою залєю в Українському Інституті Америки та здобули успіхи своїм музичним виробленням і талантами. Надіємося, що вневдовзі будемо чути знова про їхні музичні, а може також й інші успіхи, а тепер їм щиро гратулюємо від редакції "Юнака".

О. К.

"ЮНАК" ГУРТКА ЮНАКІВ І ЮНАЧОК "КОБЗАРІ/ЄВШАН ЗІЛЛЯ" ОЛБАНСЬКОЇ ОКРУГИ, ЩО ЗДОБУВ У ЗМАГУ ЮНАЦТВА В ЗСА ДРУГЕ МІСЦЕ

Число "Юнака" виготовлене гуртком юнаків/юначок Олбанської Округи велике форматом, так, що його не можна було в поменшенні помістити на сторінках справжнього числа "Юнака", але його зміст подамо нашим читачам. Число складається із дописів членів гуртка, якого впорядницею є пл. сен. Дарія Якубович. Обкладинку для нього та ілюстрації на поодиноких сторінках виконала пл. учасниця Надя Боднар, а знімки виконав пл. прих. Роман Якубович.

У числі знаходяться такі дописи: 1. У 20-ліття "Юнака" — пл. скоб Марко Якубович, 2. На лещатах — пл. прих. Роман Якубович, 3. Спомин — пл. розв. Данило Дзядів, 4. Табір — 1982 — пл. уч. Леся Боднар, 5. Хрестиківка — пл. скоб Марко Якубович, 6. Імена, імена, імена — пл. скоб Марко Якубович, 7. Літо — пл. розв. Стеня Дзядів, 8. ЮМПЗ, 82 — пл. розв. Марко Комар, 9. Спортовий табір 1982 — пл. розв. Михайло Комар, 10. Гра — "Знайди слова" — пл. прих. Роман Якубович, 11. Як виглядатиме Пласт у 2000-му році? — всі члени гуртка.

Цілий зміст поділений на такі, які є у справжніх числах "Юнака", як "Молоде перо", "Розвага", "Гра", "Спомини" і "Фоторепортер питає". В тому числі подаємо передову статтю — У 20-річчя "Юнака" пера пл. скоба М. Якубовича, його допис "Імена, імена", допис "Літо" пл. розв. Стені Дзядів і думки членів цілого гуртка про Пласт у 2000-му році враз із їхніми знімками.

МОЛОДЕ ПЕРО

ІМЕНА, ІМЕНА, ІМЕНА...

Чи ви колись завважили, друзі, як часто дітям дають імена, які з їхнім виглядом чи характером зовсім нічого не мають спільного? Це проявляється так і в дівочих як і в хлоп'ячих іменах. Наприклад, щасливі батьки з подивом дивляться на свою чудову доню. Вона ж просто Квітка. І так точно звучать її, чому ні? Вона така делікатна, рожевенька, така маленька, дрібненька! Ну, просто Квітка!!! От, і росте Квітка, росте. З часом стає вже соняшни-

ком, опісля будяком, а вкінці стає просто кактусом. Або, родиться хлопчик, і батьки надають йому таке тверде ім'я, як Петро. Та в дуже скорому часі Петро стає Пусьом. Спершу Пусьо був маленький, дрібненький, та з часом він став бородатим, 6 футовим сеніором. Та Пусьо назавжди залишився Пусьом. Ба, мало хто навіть знає, що Пусьо — це Петро.

Варто б тут ще згадати Сяся. Сясьо так себе почав називати, коли мав один рочок, і це було так солодко, так мило, що всі почали його так звати. Минали роки, а Сясьо ріс та ріс, і виріс у "великана". Але чи змінилося його ім'я? Та де ж там! Єдина зміна — це те, що Сясьо став Сяськом!

Приходить ще на думку чудове українське ім'я Дзвеніслава чи у скороченні — Дзвінка. Не говорім уже про це, що маленька Дзвіночка може вирости не то в Дзвін, а таки в Дзвіницю, але уявіть собі, що таке трудне до вимовлення ім'я треба ціле життя вимовляти іншими мовами. І цей вічний американський "спелінг"!!! Це саме відноситься до всіх Ростиславів, Святославів, Аскольдів, або Ярославів.

Переглядаючи книжку нашої історії, падають нам в очі такі поважні та могутні імена як Володимир, Богдан, Тарас, Ольга, Іван та Маркіян. Я майже певний, що ніхто не робив студій на цю тему, але я думаю, що доля не одної визначної історичної постаті була вирішена ще тоді, коли батьки не дозволили на "перехрещення" імени даної особи, або коли в юнацькому віці батьки повернули тій особі його правдиве християнське ім'я.

Чи ж можемо собі уявити Влодзя Великого, або Бодя чи Богдашку Хмельницького? Яюсь навіть не годиться думати про Лялю Українку, чи Святу Олюню. І вони самі правдоподібно не мали б у собі настільки самовпевнености, щоб залишити по собі такі сліди в історії, якби вони ціле життя були скүті своїми здрібнілими, дитячими іменами.

У недавно минулому був тільки один випадок до вищеподаних моїх міркувань. І то дехто каже не дуже то серйозний — а саме був один американський президент що називався Джіммі.

Отже, нам мабуть треба покинути всякі Мусі, Міці, Киці, Тусі. Треба забути про Маркуників, Стефуніків та Коків чи Юрасів, і тоді наша історія буде заповнена славними людьми, — а якщо ні, то принайменше всі будуть знати як названо кожну людину при хрещенні.

пл. скоб Марко Якубович

ЯК ВИГЛЯДАТИМЕ ПЛАСТ У 2000-МУ РОЦІ?

Надя Боднар:

Я думаю, що Пласт не зміниться дуже за 20 років. Люди тоді будуть мати більше часу займатися тим, чим захочуть. Багато людей будуть займатися Пластом, бо Пласт дає нам багато такого, що служитиме нам ціле життя.

Михась Комар:

За 20 років, я думаю, що Пласт буде такий самий, як тепер. Але я думаю, що я буду комендантом якогось табору. Я не думаю, що ми будемо говорити українською мовою.

Леся Боднар:

Пласт стане більшою організацією за 20 років. Молоді, що тепер є в Пласті, стануть батьками, і діти, так як їхні батьки створюють пластунами.

Роман Якубович:

Пласт залишиться менше більше таким як і тепер, бо ми, які виросли в Пласті схочемо, щоб і наші діти пережили пластові пригоди, і в цей спосіб збагатили своє життя.

Стеня Дзядів:

Моя думка є, що Пласт буде багато легший і за 20 років не буде багато пластунів. Але ми (пластуни) будемо мати дітей і я думаю, що більшість з них будуть в Пласті.

Данило Дзядів:

Я думаю, що за 20 років Пласт буде такий як СУМ. Табори будуть багато легші. І не буде стільки обов'язків. Може навіть мова не буде українська. Також Пласт буде мати більше програми, що інтересує молодь. Менше дисципліни. Буде більше таких таборів, як спортовий, лещатарський і т. п.

Марко Якубович:

Кожний "рух" час від часу переходить своє відродження — "ренесанс". Я думаю, що назагал ціле суспільство тепер повертається до консерватизму. І Пласт також повертається до своїх оригінальних засад. Проби будуть гостріше переведені, будемо більше вимагати від пластунів. Буде поворот до ужитку української мови. Число членів Пласту зменшиться, бо не всі схочуть придержуватися засад Пласту.

УКРАЇНЬСКА МОЛОДЬ В БРАЗИЛІЇ

Мої враження з XI-го Конгресу Українсько-Бразилійської молоді

Не можу оминати нагоди висловити свої враження, своє захоплення поїздкою до Ронкадор репрезентувати українську молодечу Організацію КЛЕМ на XI Конгресі Українсько-Бразилійської молоді. Дуже приємно було мені зустрічати нашу молодь з різних міст, яка прибуває на ті конгреси.

Коли ми тільки заїхали на Ронкадор, нас завезли до родини Іщука. Нас чекав обід і гарненька кімната. Родина Іщуків дуже мило гостила нас. Коли ми прийшли до Парафіяльної залі св. Миколая і я побачив залу переповнену молоддю з різних ближчих і дальших міст Бразилії, то моє серце наповнилося радістю і гордістю.

Програма Конгресу була надзвичайно вдала. Промови представників наших організацій були змістовні. Було багато зворушуючих та будуючих моментів. Видко було, що наша молодь таки цікавиться долею своєї поневоленої та дорогої України.

Треба радіти тим великим зацікавленням молоді різними українськими темами, численною її участю в Конгресі, в цікавих дискусіях.

У мене тиснулися сльози, коли прийшла моя черга розповідати учасникам про діяльність КЛЕМ-у.

У мистецькій частині виступала група молоді з Пітанги, яка заспівала гарну пісню. Українська фолклорна Група "Веселка" з Прудентополя виступила двома танцями, а представники КЛЕМ-у — Корнелій Шмулик та Ігор Баран, танцювали "Чумака" в гуцульських одягах.

Українська молодь в Бразилії

Ніяк не можу забути врочистого відкриття Конгресу, коли Степан Глущак своїм блискучим словом викликав у нас гордість із приналежності до української нації. А ще більше усіх нас зворушило, коли ми заспівали гімн "Ще не вмерла Україна".

На мою думку, цей Конгрес був чи не найкращий з усіх дотеперішніх.

Корнелій Шмулик

Цьогорічне Наше Гасло:
*"у мандри, у мандри ходім,
 юні друзі!"*

Вячеслав Скоморохів

Атени. 1969 рік. Європейські першенства легкої атлетики. Біг 400 м з перешкодами. Вячеслав Скоморохів — 29-літній українець, член збірної команди ССРСР прориває стрічку і здобуває золоту медалю. Глядачі гурганно оплескують цю перемогу. На жаль, Скоморохів не чує оплесків, не може висказати свого вдволення. Він — глухий і німий.

Вячеслав Скоморохів народився 4-го жовтня 1940 р. в місті Старобельськ. Змалку цікавився спортом, але не брав участі, бо через свої фізичні недоліки соромився насмішки ровесників. Молодим почав працювати в столярні. По праці Вячеслав ішов на спортову площу і сліdkував, як змагуни вправляли свої спорти. Сліdkував він пильно день-у-день. Головний тренер цього спортового середовища, Всеволод Броваренко, зауважив молодого, високого і кремезного (77 кг і 184 см) хлопця. Кілька разів він його заохочував, щоб той перебігся, чи кинув кулею тощо. Та Скоморохів постійно відмовлявся. Одного дня в 1958 р. Скоморохів повідомив Броваренка, що хотів би спробувати біг на 110 м з перешкодами, але аж тоді, як усі змагуни розійдуться. Того дня Вячеслав вперше був на біжні. Перебіг він цю віддаль за 19,2 сек., що є доволі повільно. Все ж таки Броваренка захопив стиль, яким Скоморохів біг через бар'єр. Броваренко переконав хлопця, що одного дня буде з нього чемпіон! — і взяв його під свою опіку.

Поступ Скоморохова був повільний. За наступні два роки час поправився з 19,2 сек. на 16,9 сек. І не диво, бо Броваренкове знання бігу через бар'єри було досить обмежене. Броваренко познайомив молодого змагуна з Євгеном Булачником, спеціалістом і колишнім чемпіоном Європи у бігу через бар'єри. Того літа Вячеслав тренував безупинно. Час його поправлявся, аж перебіг цю віддаль за 14,4 сек. В наступних 4-ох роках час поправився тільки на одну десяту секунди.

В 1965 р. Булачник переконався, що висліди Вячеслава не поправляються, тому що він глухий. Він не чув наказів на старт змагу і вибігав тоді, як вже всі інші змагуни бігли.

Булачник навчив Скоморохова реагувати на рух своїх співбігунів. Його час поправився неймовірно. Віддаль тепер перебігав за 13,9 сек. Того ж таки року здобув першість ССРСР в бігу на віддаль 200 м із бар'єрами, чим встановив провідний час у світі. На жаль, в тому ро-

ці вже не було дальших успіхів. Запалення сліпої кишки з операцією перервало бігання. Поопераційні комплікації довели до другої операції.

Тієї зими головний тренер збірної ССРСР прийшов до висновку, що Скоморохів повинен змагатися на віддаль 400 м з бар'єрами. Вячеслав прийняв цю пораду з двох причин: 1) дальша віддаль зменшує важливість реакції при старті змагу і 2) біг на дальшу віддаль має нижчі бар'єри. Обидві причини віддзеркалювали проблеми зі слухом. Щоб виграти біг на коротку віддаль, треба мати швидку реакцію. Глухому це дуже тяжко. Також глуха людина не має такої доброї фізичної координації, як особа, що чує. Бігти через нижчі бар'єри зменшує потребу координації.

1966 р. Скоморохів далі змагався на віддаль 110 м, хоч вже почав серйозно тренувати на дальшу віддаль. На всеєвропейських змаганнях в 1966 р. здобув 7-ме місце в бігу на 110 м. Тренер поки що не допускав його змагатися на дальшу віддаль.

Наступного року, після виїзду наполегливого тренування Скоморохів встановив третій найліпший час у світі 50,1 сек. на віддаль 400 м з бар'єрами. Тренери були захоплені його вислідом. Зачалися тренування і старання здобути медалю на Олімпіаді в Мехіко у наступному році.

1968 р. Скоморохів здобув першість на всесоветських змаганнях на віддаль 400 м з бар'єрами. Здобувши такий успіх, він виїхав на Олімпіяду. В Мехіко після двох виснажуючих кваліфікаційних бігів Скоморохів попав до фіналу. У фіналі здобув 5-те місце. Його вислід 49,1 сек. був тільки на одну десяту секунди повільніший, ніж вислід змагуна, який здобув срібну медалю. Вислід Скоморохова також установив рекорд ССРСР. Для глухо-німого змагуна, це не абиякий осяг!

1969 рік був дуже успішний для Скоморохова. Змагався він в Європі і в Америці. Програв тільки одні змагання впродовж цілого року. Виграв у всесоветських фіналах, як і в європейських чемпіонствах в Афинах, поборюючи змагунів, які попереднього року здобули срібну та бронзову медалі на Олімпіаді. Журнал

"Трак енд Філд Ньюз" ("Track & Field News") визнав його найліпшим змагуном 1969 року у змагу 400 м з бар'єрами.

Любителі легкої атлетики сподівалися нових успіхів у Скоморохова в 1970 році. На жаль, він їх не вдовольнив. В 1971 р. Скоморохів знов виграв советські чемпіонства. Виглядало, що вже не молодий змагун знов запалився спортом і перемогою. Успіхи, на жаль, не повторилися. На європейських чемпіонствах здобув тільки 7-ме місце. Того ж дня він рішив, що це буде його останній рік змагань. І так восени 1971 р. востаннє Вячеслав Скомо-

рохів виступив на біжню і здобув перше місце в змаганнях ССРСР проти Німеччини.

Вячеслав Скоморохів є одним з найвидатніших українських змагунів свого часу. Його осяги неймовірні, бо він глухий та німий. Його осяги ще й тому неймовірні, що він почав займатися спортом аж у 18-ім році свого життя. Скоморохів своїми осягами переконав скептиків, що фізичні недоліки можна перебороти настільки, щоб змагатися на рівні найліпших змагунів світу.

ВКС

Владислав Третяк

...“Я припускаю, що я є дуже щасливий. Мені лиш 25 років, а я вже змагався в двох Олімпіадах у сімох мистецтвах світу... Для багатьох людей це вистачило б на ціле життя... Я маю лише 25 років... І мені ще гокей не надоїв! Кожний змаг приносить щось нового. Беручи до уваги, що немає обмежень в удосконалюванні, я ще маю багато нового навчитися...”

Ось так описував себе кілька років тому провідний воротар збірної ССРСР, і можливо, найздібніший воротар світу — Владислав Третяк.

Владислав Третяк — син українських батьків, народився 25-го квітня 1952 р. поза межами України. Все ж таки він гордий із свого українського походження. 1982 р., у привіті спортсменам УСССР, він писав: “... Але до України у мене ставлення особливе. Батьки мої родом з Глухова на Сумщині, де і нині мешкає мій рідний дядько Володимир Третяк. Ясна річ, кожна зустріч із земляками стає для мене святом. І хочеться заграти якнайкраще, хоч щосезону київський “Сокіл” завдає нам дедалі більше клопоту...”

Владислав Третяк почав займатися спортом змалку. Це справді не диво, бо батько пілот, а мати інструкторка проруху. Вони вимагали, щоб молодий хлопець займався якимсь спортом. До десятого року життя Третяк успішно засвоїв плавання, гімнастику, лещатарство і копаний м'яч. На жаль, зацікавлення поодинокими спортами було короткотривале. Хлопець не мав терпеливості, хотів завжди пробувати щось нового. Одного разу — вперше зазримітив гокейові уніформи. Рішив, що якщо не буде пілотом, так як тато, то буде гокеїстом...

Третяк переконав матір, щоб вона його взяла на “клюбові випробування”. Успішні кандидати залишилися при клюбі. І так, одинадцятилітнього Владислава Третяка прийняли до гокейової школи Центрального Спортивного Клубу Армії (ЦСКА). Третяка призначили на крило. Цю позицію грав він десь пів року. З невідомих причин він довгий час не діставав уніформи. Це турбувало малого хлопця і він одного дня виголосив тренерові: “... Тому що у нас покищо немає воротарів, а є їхні уніформи, я буду грати цю позицію, поки хтось не знайдеться... “І так Третяк дістав уніформу...”

Цією випадковою подією розпочалася кар'єра воротаря Владислава Третяка.

Незадовго головний тренер ЦСКА зауважив молодого Третяка і переконав хлопця, що з нього виробиться першорядний воротар. Від того часу Третяк розпочав неймовірний режим тренінгу: три рази в день, одинадцять місяців у році... Часто тренери залишали його на додаткові вправи. Вимучений хлопець рідко нарікав.

В літі 1967 р. 15-літній Третяк перший раз взяв участь у тренінгах із сеніорською командою ЦСКА. Після двох тижнів перенесли його назад до юніорської команди, та все ж таки ці два тижні запалили нові мрії у молодого хлопця! В наступних двох роках виграв нагороду найліпшого юніорського воротаря ССРСР. В 1968 р. вперше виступив на світовій арені спорту. Репрезентував збірну ССРСР на Світових Змаганнях Юніорів у Гельсінках. Здобув срібну медаль. Наступного року в цих самих змаганнях здобув золоту. Також у 1969 р. став провідним воротарем ЦСКА.

Клюб ЦСКА щороку виграє мистецтво СССР. Це справді не диво, бо для цього клубу змагаються самі найліпші гравці. ЦСКА стягає собі гравців винятковим способом. В СССР військова служба є примусова для всіх чоловіків. Гокеїсти мають вибір — або служити та муштруватися при війську, або змагатися для клубу ЦСКА. Щоб змагати гокею вирішували змагатися в гокею, їм відразу надають певну військову рангу, як і інші привілеї системи. Третяк не вагався і залишився при клубі ЦСКА.

1970 р. Третяк перший раз репрезентував СССР у світовому мистецтві гокею. Він був заступником воротаря для СССР. В той час українець Віктор Коноваленко обороняв ворота для збірної СССР. У грі проти Шведів Коноваленко був поранений. Третяк його заступив. Дебют не був успішний. Впустив він два легкі голи. СССР прогало гру 4:2. У наступних грах Коноваленко знов виступив і СССР нарешті здобув золоту медаль. І так 18-літній Третяк, як заступник воротаря, поміг своїй дружині стати чемпіоном світу.

В 1971 р. Третяк став провідним воротарем збірної СССР. Збірна, в якій він грав, здобула дотепер дві золоті медалі на Олімпіаді 1972 і 1976 роках і одну срібну медаль в 1980 році. Десять разів виграла мистецтво світу! Найбільш переконлива перемога була в 1983 році, завдяки неймовірній обороні воріт Третяком... У сімох грах допустив він тільки 4 голи!

Впродовж своєї кар'єри Третяк часто виступав проти канадських професіоналістів, отримуючи грімкі оплески за свою наймовірну гру.

Перед змагом Третяк є напружений. В думках аналізує опозицію. Як тільки гра почнеться, вся його концентрація скерована на те, щоб не допустити голя. Коли пустить голя, дуже це переживає. Третяк вірить в себе і свої здібності і не боїться критики. Досьогодні він є переконаний, що тренер збірної СССР зробив велику помилку, як у грі проти США на Олімпіаді 1980 замінив його заступником. СССР прогало гру і золоту медаль. "... Тренер не мав права мене відтягнути з гри. Я грав добре. Тренер попав у паніку... Якби я залишився при воротах, хто знає, як би гра закінчилася..."

В 1984 році Третяк правдоподібно знов буде обороняти брамку збірної СССР на Олімпіаді. Це вже буде четвертий раз у його кар'єрі!*)

Всі активні спортові кар'єри мусять колись закінчитися. Третяк вже підготовляється до того. Хоч Третяк є воляк, його зацікавлення — це молодість. У вільному часі бере курс на спортивно-виховні теми. Хоч є охота стати тренером та Третяк ще не знає, чи йому це буде доподобити. Може колись навіть кине гокей цілком. "... Але що б я не робив у майбутньому, гокей буде у мене завжди найкращою частиною мого життя..."

В. К. С.

*) Примітка редакції: В. Третяк не лише обороняв брамку на Зимовій Олімпіаді, але своєю грою причинився до виграння дружиною СССР золотої медалі. Він має перейти на якийсь час до Монреалю, щоб там, як "випозичений" за величезні гроші грав, брати участь у канадській гокейовій дружині. Чи це справді так буде, побачимо в найближчих місяцях.

УВАГА — Юнани — Юначки — УВАГА

Пластовий Загін "Червона Калина" влаштовує СПОРТИВНО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР (СВТ)

для юнаків і юначок
від 28 липня до 11 серпня 1984 р.
на "Вовчий Тропі".

В програмі: лучництво, руханка, стрільба, плавання; легка атлетика: біги, стрибки, мети, стусан кулею; ігри: копаний м'яч, відбивання, стук-пук, кошівка, метавка.

Оплата: \$ 200.00

Кількість учасників обмежена.

По інформації звертатися до:

Orest Kebalo

143-20 84th Ave.

Jamaica, N. Y. 11435

(212) 657-2783

JURIJ STRUTYNSKYJ

201 E. 21 St.

New York, N. Y. 10010

(212) 477-3629

ЄДИНА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА COMMUNITY TRUST COMPANY LTD.

2299 Bloor Street West — Toronto, Canada M6S 4T2

Tel.: (416) 763-2291 — 766-3342

приймає вклади і ощадності, платить найвищі відсотки, дає позички особисті і мортгеджові, приймає і реєструє пенсійні плани і на нові дома (RRSP and RHOSP)

Полагоджує всі банкові операції — приймає домашні рахунки (телефони, електрика і т.п.)

Завідує спадками і довіреннями (траст).

Управитель: Богдан Мициук

„Черемшина“ – нова платівка

Українська звукозаписна фірма “Євшан”, за відносно короткий час існування (приблизно п’ятнадцять років), вже видала понад двадцять платівок. Ці випуски увінчалися великим успіхом, головню тому, що видані по-новому щодо виконання української легкої музики, вони приваблюють велику кількість молодих слухачів. Найпопулярнішими були, мабуть, платівки, виконані в сучасному, але поміркованому стилі, бо подобались і молоді, і старшим. “Зоря”, “Баяда про Зорянну”, “Свято Різдва” виділяються ніжними дівочими голосами при акомпаніменті гітар, фортепіану, струнних іструментів та легкої перкусії. Тому, коли фірма “Євшан” видала свою найновішу платівку — дівоче вокальне тріо “Черемшина” — успіх платівки був майже запевнений. Щобільше, переслухавши платівку, автор цих ряднів переконаний, що “Черемшина”, це найкращий досьогодні випуск фірми “Євшан”.

З вокальних ансамблів легкого жанру, які появились на платівках “Євшану”-у, “Черемшина” є найбільш зіспіваний. Це тріо відзначається не поодинокими голосами (Клавдія Мельник — альт, Лідія Рудич — альт, та Надія Цвітков — сопрано), а мінливою мережкою, в яку вони зливаються. Хоч в наспіваному репертуарі появляются короткі заспіви (при початку пісень тощо), найпривабливіший спів ансамблю, як цілості, а не сольових частин. Поодинокі голоси не надто великі, але звучать природно, та тембром і діапазоном гарно підходять один до одного. Спів дівчат легкий і нефорсований, а репертуар виконаний музикально й чутливо, дарма, що до дуже широких динамічних змін, ніжні голоси дівчат дещо замалі щодо спроможностей. Зате вибраний репертуар підібраний вміло, з повним розумінням виконавців.

Репертуар сам собою дуже цікавий. Складається з двадцятьох пісень, які рідко появляются на платівках. Є вісім народних пісень, багато з них у сучасній аранжировці. “Ой, на горі дощ іде” починається серією ритмічних акордів на “синтесайзері” і фортепіані, які вносять цікаве ритмічне тло для співу дівчат. Інструментальні соля (“синтесайзер” і фортепіан) на переклик голосів дівчат доводять цю пісню до кінця.

“Ой, там за лісочком”, без сумніву “позичена” з репертуару київської “Кобзи”, яка восени 1982 року виступала в Канаді й виконувала цю пісню в чудовій гармонійно складній обробці. Звісно, що простіша обробка “Черемшини” не дорівнює “Кобзі”, але це мабуть несправедливе порівняння — таких ансамблів, як київська “Кобза”, дуже мало.

В пісні “Ой, ти, місяцю”, ніжні голоси “Черемшини” зливаються в милозвучну гармонію, на тлі “таємничих” арпеджіо гітари та заспокоюючого тла струнного тонозводника. Протилежне враження робить енергійна аранжировка пісні “Ой, при лунку”, яка наслідує ритми “reggae” — типічної музики карибського острова Джамейка. Характеристичний для цього жанру вжиток органів, гітари та перкусії підсилює сучасну інтерпретацію цієї народної пісні. В місцях дівчата трохи форсують голосами на вищих тонах, але це виїмково.

“Коло млина кременина” — жвава, бадьора пісня, виконана в східньо-американському народному стилі (т. зв. “контрі”). Спеціально відчуваємо це, прислухаючись до гри гітариста, та в гармонізаціях співачок. “Ой, гаю мій, гаю” тріо виконує “а капелля” (без інструментального акомпаніменту), чутливо й сентиментально.

Далі, ще одна пісня з репертуару “Кобзи”, а саме “Світи, світи, місяченьку”. Цю пісню виконував соліст “Кобзи” Валерій Вітер у дуєті з Лідією Кондрашевською (сопрано з Києва). Хоч виконання “Черемшини” (Клавдія Мельник та Марко Беднарчин) не погане, тяжко не порівнювати до чутливої обробки “Кобзи”. Остання народня пісня — це бадьора “Не лай мене, моя ненько”, виконана з розмахом і життєрадісно. Акомпанімент акордеону і тамбурини додає пісні народної закраски.

Крім народного репертуару появляются в награному репертуарі пісні сучасних українських композиторів: “Над прозорою криницею” (Білаш), “Мамина вишня” та “Гуси летіли” (Луценко/Пашкевич). Ця остання, з репертуару польського хорового і танцювального ансамблю “Льонек”, диригентом якого є композитор пісні “Сльота”. Всі пісні дуже гарні, мелодійні і типічно українського характеру. Що більше, це новий репертуар, нам відносно невідомий.

Не можна не згадати талановитих інструменталістів, які акомпаніюють дівчатам на платівці, а саме: **Марко Беднарчин** (гітара), **Андрій Черній** (клявіатури), **Василь Кіналь** (бас-гітара), **Geoffrey D. Lang** (бубни, перкусія), та **Paul Hein** (фортепіан). Особливо виділяється Андрій Черній, який разом з Василем Кіналем грає в монреальському вокально-інструментальному ансамблі “Веселка”. Черній сполучує в своїй грі і техніку, і музикальність. Зате він розсудливий акомпаніатор, який різноманітними тональними мож-

ливостями своїх клявітур підкріплює, але не пересилує співаком.

Зі смаком рівнож грає гітарист Марко Беднарчик, який часто вміло переплітається своїми переходами з Чернієм. Треба ще додати, що Беднарчик, Черній і Кіналь опрацювали орнестровку репертуару. На мою думку, успіх цієї платівки треба завдячити в тій самій мірі інструменталістам, як співакам.

В минулому продуцент платівки "Черемшина" (та всіх випусків фірми "Євшан"), **Богдан Тимець**, брав більшу чи меншу участь у "музичному оформленні" своїх платівон. Сам не бувши музикантом, робив це деколи з успіхом, а деколи ні. Цей раз, це завдання залишено талановитим, повище згаданим, інструменталістам. (В одному випадку, а саме в пісні "Мамина вишня", співачка Клявдія Мельник аранжувала вокальні партії). Це вийшло продуцентом ві на користь, бо щодо орнестровки й ансамблю, це одна з найкращих цього типу платівон.

Подобатиметься вона і молоді, і старшим. Для молоді вона особливо надається, представляючи мало знаний репертуар в доступний спосіб.

ст. пл. Олесь Нузишин ■

ДО НАС ПИШУТЬ...

ДОРОГІ ПОДРУГИ І ДРУЗИ!

Знаючи вагу існування пластових журналів, Станична Старшина на своїх останніх сходинках рішила скласти від Пластової Станиці в Лорейн, Огайо 200.000 доларів на пресовий фонд пластових журналів.

В залученні пересилаємо грошовий переназ на суму \$200.00, з чого просимо приділити по \$100.00 на пресовий фонд "Юнака" і "Готуйсь".

Бажаємо Вам якнайкращих успіхів у поточному році!

З пластовим привітом: СКОБ!

пл. сен. Зірна Пашин
(станична)

пл. сен. Володимир Горський
(писар)

ЮНАЦЬКИЙ КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунів Сеніорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду

св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької

на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода — 150.00 дол.

II нагорода — 80.00 дол.

III нагорода — 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній коверті. Слати на адресу:

PLAST — Werchowynky

140, 2 Ave.

New York, N. Y. 10003

Реченець конкурсу: до кінця вересня 1984-го року.

Щиро дякуємо Станичній Старшині в Лорейні і її членству. Сподіваємось, що інші Станиці підуть за їхнім прикладом і продовжуватимуть започатковану добру акцію поновлення збірки на пресовий фонд пластових журналів, щоб забезпечити фінансами Пластове Видавництво.

Адміністрація Пластових Журналів

ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ЮНАКА"

2-ий Курінь УСП-он "ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ" переслав \$120.00 на 8 дарових передплат — 4 "Юнака" і 4 "Готуйсь" для пластунів в Аргентині.

ЩИРЕ СПАСИБІ!

КОМУНІКАТ

Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді повідомляє:

Тому, що до означеного терміну на КОНКУРС ПОВІСТІ ДЛЯ ЕМІГРАЦІЙНОЇ МОЛОДІ не надійшло жадного зголошення, Управа ОПЛДМ продовжує згаданий КОНКУРС до кінця грудня 1984 року. Пригадуємо про висоту нагород: 1-ша нагорода: \$1,000.00, 2-га — \$500.00, а 3-тя — \$250.00.

Рівночасно з цим Управа ОПЛДМ проголошує КОНКУРС, у зв'язку з підготовкою шкіл до святкування ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ, на сценічні матеріали: сценки, оповідання та вірші. Нагороди: \$500.00 — перша нагорода, \$300.00 — друга нагорода, \$150.00 — третя нагорода. Термін зголошення до кінця квітня 1985 року.

Зголошення надсилати на адресу:

OPLDM

120 Runnymede, Toronto, Ont. M6S 2Y3

Управа ОПЛДМ

ВЕСНА

*В небі блакитнім високо
білі хмаринки плывуть,
подихом вітру ладібно
гнуться верхів'я саду.*

*Пташка злетіла з облака,
яблуньку дзвінко пита,
чом розцвіла ясноока
біло-рожева уся?*

*В китицях квіт яблуневий
радісно сонце прийма,
стеле рушник пелюстковий
злотопромінна весна.*

М. Голод

10-річчя спортивно-вишкільних таборів

В літі 1983 року відбувся на "Вовчій Тропі" 10-ий з черги Спортивно-Вишкільний табір. Його організують щороку члени Загону "Червоної Калини". З того приводу Загін "Червона Калина" видав дуже гарну пропам'ятну книжку з численними кольоровими знімками й даними про всі дотеперішні табори, зокрема з іменами усіх комендантів, чи, як вони називають, 'отаманами' таборів, списки учасників та першунів. Книжку мистецько оформив член Загону "Червоної Калини" пл. сен. Б. Титла. Для наших молодих читачів організатори зладили рекорди т. зв. "Олімпіяд", що їх влаштовують на спортивно-вишкільних таборах, які містимо в тому числі разом із фотомонтажем знімок з різних спортивно-вишкільних таборів, які досі відбулися.

Отаман 10-го Спортивно-вишкільного табору пл. сен. Нестор Нинка, ЧК промовляє на відкритті табору до учасників

Скоч у височінь — Андрій Андієк встановив рекорд "Олімпіади" III в 1980 р. висотою 5' 11"

Дружина копаного м'яча булави в 1980 р.

Дружина копаного м'яча юнаків на СВТ в 1977 р.

"Олімпіада" III в 1983 р. — роздача медалів

Таборове "весілля" — маснарада 1977 р.

Дружина відбивання юначон на СВТ 1979 р.

Юнани з інструкторами під час вправ відбивання в 1981 р.

Провід 10-го табору СВ після Богослуження, біля церкви

Таборова кухня — перша зліва пані Куйбіда 1983 р.

Дружина копаного м'яча булави в 1979 р. Стоїть перший зліва п. Йосип Візель — майстер спорту з України, третій зліва сумівець Іван Лещун

Бунчужний-"обозний" 10-го табору СВ в 1983 р. ст. пл. Петро Ковч

Частина проводу СВТ в 1976 р. зліва до права: ст. пл. А. Чировський, ст. пл. Р. Денайло, ст. пл. О. Денайло і "отаман" табору пл. сен. Богдан Михайлів

Нозацьне прощання "нанцлера" ст. пл. Андрія Чировського т. зв. "Пупчина" з осавулом Любном Лозинським в 1977 р.

РЕКОРДИ ОЛІМПІАД СВТ

ХЛОПЦІ Молодша група

Ділянка	Ім'я і прізвище	Вислід	Рік
Куля (8 фунтів)	Богдан Ісса	41' 5"	1982
Диск (1.61 кіл.)	Марко Гафтнович	92' 10"	1981
Скок у височінь	Аполон Григорович	5' 0"	1983
Скок у довжінь	Микола Могучий	14' 11.5"	1982
	Тереньо Соломон		1983
Короткий біг, 60 ярдів	Андрій Даник	7.60	1981
	Олександр Катречко		1983
Довгий біг наврост.	Аполон Григорович	8:01.0	1983
Лук	Ігор Павлюк	27 точок	1983
Стріляння	Олесь Даник	35 точок	1983
Плавання (50 ярд.)	Микола Могучий	28.30	1982

ДІВЧАТА Молодша група

Ділянка	Ім'я і прізвище	Вислід	Рік
Куля (6 фунтів)	Христя Добрянська	31' 0"	1983
Диск (1 кіл.)	Христя Добрянська	62' 6.5"	1983
Скок у височінь	Христя Добрянська	4' 7"	1983
	Лариса Драган		1983
Скок у довжінь	Катерина Гронь	14' 1"	1983
Короткий біг (60 ярдів)	Лариса Драган	8.0	1982
Довгий біг, наврост.	Марта Перфецька	10:32.0	1983
Лук	Христя Добрянська	33 точок	1983
Стріляння	Наталка Стахів	30 точок	1983
Плавання (50 ярд.)	Катерина Гронь	34.90	1983

хлопці

Ділянка	Ім'я і прізвище	Вислід	Рік
Біг з перешкодами	Юрко Ковальчук	1:04.9	1982
Декатльон	Марко Янубович	5606 пункт.	1983

ДІВЧАТА

Ділянка	Ім'я і прізвище	Вислід	Рік
Біг з перешкодами	Катерина Гронь	1:10.0	1983
Декатльон	Ксеня Кольцо	5180 пункт.	1983

20-річчя „Лісової Школи“

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ “ЛІСОВОЇ ШКОЛИ”

В цьому році припадає двадцять років від часу, коли у горах Кетскіл, біля відомої з поселення українців місцевості Гантер відбувся перший вишкільний для членів проводів юнацьких таборів під назвою “Лісова Школа”. Ініціаторами такого вишколу та тими, що його перевели в життя, були члени куреня УПС “Лісові Чорти” і досьогодні вони активно допомагають у щорічній підготовці й переведенні вишколу.

Наш журнал постійно подавав звіт про нього і знімки з усіх тих вишкільних, а учасники писали про нього спомини.

Тому тепер у 20-річчя “Лісової Школи” ми вітаємо його організаторів, комендантів та всіх учасників і подаємо перегляд усіх вишкільних, які досі відбулися з побажаннями дальших успіхів у так важливій ділянці, якою є вишкіл юнацьких провідників.

Провід та учасники першої “Лісової Школи” у 1964 році.
Посередині стоїть комендант пл. сен. Василь Палієнко.
Спереду лежать направо ст. пл.: Петро Содоль, наліво ст. пл. Александер Черник

ЛІСОВА ШКОЛА 1964 - 1984

Ініціатор ідеї вишколу ЛШ: пл. сен. Ярко Веселовський, ЛЧ

Перший організатор ЛШ: пл. сен. Вуна Раковський, ЛЧ

ч. п.	рік	комендант	першун вишколу
1	1964	Василь Палієнко	Аскольд Татарський (Дітройт)
2	1965	Юліан Крижанівський	Володимир Іваник (Аргентина)
3	1966	Петро Содоль	Адріан Сливозький (Нью-Йорк)
4	1967	Петро Содоль	Андрій Дурбан (Шікаго)
5	1968	Юрій Український	Мирон Стахів (Бріджпорт)
6	1969	Ігор Раковський	Юрій Маринюк (Дітройт)
7	1970	Андрій Мицьо	Іван Гарах (Едмонтон)
8	1971	Андрій Мицьо	Михайло Ганч (Торонто)
9	1972	Микола Ставничий	Олесь Похмурський (Торонто)
10	1973	Олександр Черник	Юрій Стасула (Шікаго)
11	1974	Василь Лончина (ЛШ-64)	Тарас Борковський (Йонкерс)
12	1975	Петро Содоль	Роман Гриців (Філадельфія)
13	1976	Адріан Сливозький (ЛШ-66)	Роман Винницький (Торонто)
14	1977	Роман Процик (ЛШ-68)	Борис Люшняк (Шікаго)
15	1979	Руслан Расяк (ЛШ-64)	Андрій Панченко (Пасейк)
16	1980	Роман Копач	Нестор Городиський (Шікаго)
17	1981	Роман Копач	Марко Маців (Монреал)
18	1982	Петро Содоль	(Вишкіл Курінних ЮМПЗ-82)
19	1983	Юрій Саєвич (ЛШ-64)	Євген Дувалко (Торонто)

Провід першої "Лісової Школи" 1964 р. Стоять від ліва: пл. сен. Юрій Український, ст. пл. поучн. А. Чернин, пл. сен. В. Палієнко, ст. пл. Іриней Ісаїв, пл. сен. З. Яцура; навколоішних: ст. пл. поуч. Петро Содоль, заст. коменданта

Голова КПС в ЗСА пл. сен. Юрій Ференцевич відвідує "Лісову Школу" в 1966 році. Біля нього коменданта ст. пл. Петро Содоль

Учасники "Лісової Школи" 1969 р. підпалюють ватру

Провід "Лісової Школи" 1977 року з Начальним Пластуном. Стоїть перший направо коменданта ст. пл. Роман Процик

Коменданта "Лісової Школи" 1979 р. ст. пл. Руслан Рясня підпалює вічний вогонь під час офіційного відкриття "Лісової Школи"

Бунчунний "Лісової Школи" 1979 р. ст. пл. Борис Лоза з 3-ю Стежкою (Марно Гудзян, Марно Пілецький, Тарас Сілецький, Борис Козбур)

Провід "Лісової Школи" і члени вишколу бунчужних в 1980 р. Посередині комендант пл. сен. Роман Копач і комендант вишколу пл. сен. Петро Содоль

Учасники "Лісової Школи" 1982 року під церквою разом з учасницями "Школи Булавних"

Бунчужний день "Лісової Школи" 1981 р. передає інструкції стежовим провідникам

Друга стежа "Хлопці Лісовії" 1983 р.

Провід "Лісової Школи" 1983 р. Другий зправа номендант
пл. сен. Юрій Сасевич

Члени першої і другої стегі "Лісової Школи" 1983 р.

Спільна ватра учасників "Лісової Школи"
і "Школи Булавних" 1981 р. у шатрі

Заступник голови ГПБ пл. сен.
Микола Ставничий вітає учасників
"Лісової Школи" і "Школи Булавних"
1981 р. на спільній ватрі

ХРОНІКА

СПОМИНИ ЮНАЧКИ З ТАБОРУ НА "НОВОМУ СОКОЛІ"

Тому, що це мій перший рік на "Новому Соколі", я вважаю свій погляд про цей табір унікальним. Я тут приїхала, не знаючи, що сподіватися, а зустріли мене приємні люди. Оселя, немов веселе сонце на землі. Не завелика, не замала. Я поїхала авто до площі між деревами, яка вся гомоніла веселими голосами, що перетинали густий порох. Я поборолася з порохом і якось знайшла місце на шатро і збудувала свою тритижневу хату. Я бачила багато лиць, але вони нічого не означали. Найбільша новинка, яка перестрілювала між людьми, мов іскра на терені лісу, було нове місце табору юначок. З того, що долетіло до мене, я зрозуміла, що в попередні роки якісь чужинці приїхали та докучали юначкам на старому місці. Через це юнаки одідичили площу юначок, а юначки мали привілей нової площі, зробленої спеціально для нас.

Відразу я зустріла дуже багато людей. Я була захоплена оселею до тої міри, що багато з неї я не запам'ятала. Від того часу я спеціально звертаю увагу на всіх людей, з якими я познайомилася, та вписую їх в мій пам'яті до власної таборової хроніки. Перейшовши оселю, я побачила багато речей, які цілком змінили своє значення в моїх очах за час таборування. Непривітне мале шатро за тиждень перемінилося у веселу кімнату, мов теплий промінь ватри серед зимної ночі. Кухня, ганок, їдальня та шпиталік перемінились у важливий центр порядку. Я це бачила, коли сиділа з забандажованим коліном. Спортова площа вимальовується дуже виразно у моїй хроніці. Там на правому боці, близько табору новаків, я грала копаного, та ентузіазм спортових референтів був такий сильний, що я занадто завзято грала та скалічила коліно. За цих кілька днів, коли я не могла ходити, я завважила, що багато людей думають, що юначки не мають так скоро рухатися, ані фізично, ані в громаді. (Добре, що вони не відвідували вечірок, бо я часом під час вечірки сумнівалася, чи підлога павільйону витримає наші різні скони та рухи).

Дні скоро минали. Обряди Івана Купала дуже успішно відбулися в тому чарівному місці. Ватра на площі новачок світить, як весела зірка, що впала на сторінку хроніки.

На цій клаптині землі я запізналася з багатьма пласгунами, з якими хочу довго товаришувати. Шкода тільки, що юначки мусіли уживати площу біля табору новачок для своєї ватри. Це певно одна з обов'язкових невідгод, коли табір переноситься на нове місце.

Дні чимраз швидше минали і День Пластуна нас вдарив, мов несподіваний грім. Наш табір був приготований та виконав програму успішно, за що дістав багато похвал.

На цьому я кінчаю мої перші враження з табору. Я певна, що читач знайде більше деталей у Хроніці табору.

"Відгомін віків" на "Новому Соколі", 1983.

З таборової газетки "Новий Соні", головний редактор пл. сноб А. Мандзій, пл. уч. Теодора Хом'ян

ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ В ПЛАСТОВІЙ СТАНИЦІ НЬЮ-ЙОРК

День Солідарності з українськими політичними в'язнями в Україні переведено у Пластовій Станиці в Нью-Йорку в неділю 8-го січня 1984 року. У великій залі Плас-тового Дому зібралося пластове юнацтво і новацтво, пластові виховники й батьки, щоб як кожного року, спільно засвітити традиційну Пластову Свічку, поколядувати, а також відзначити День Солідарності, який припадає на 12-те січня.

Після колядування й віншування, що його перевели юначки із 30-го куреня УПЮ-он, юначки із 18-го куреня УПЮ-он ім. Олени Пчілки відчитали заяву політичного в'язня й відомого журналіста Вячеслава Чорновола із 1974 року, в якій він проголошує день 12-го січня днем солідарності із усіма ув'язненими українцями й заповідає, що кожного року, як довго будуть українці ув'язнені советським режимом, він буде в цей день голодувати. Цей звичай підхопили українські пластуни і вже від 1975 року вони різними способами відзначають цей День Солідарності.

На світліні: Святочно застелений стіл з калачем, свічником та знімками В. Чорновола і його сина.

фото пл. сен. П. Содоль

Тим разом станична пл. сен. Ольга Кузьмович пригнала присутнім про долю Вячеслава Чорновола, що далі нарається на заслання, відділений від своєї родини, і закликала пластову молодь, яка живе в затишку й добробуті, відмовити собі в цей день їди, або інших приємностей і в цей спосіб показати свою солідарність. Посередині залі стояв святочно застелений стіл із шістьма накриттями. На почесному місці стояла велика знімка Вячеслава Чорновола, а напроти нього його сина Тараса, біля інших чотирьох тарілон лежали хустки чотирьох пластових Уладів. В загальній тиші станична викликала до за-свічення свічок біля кожного накриття голову КПС пл. сен. Е. Гойдиш, заст. голови ГПБ пл. сен. Я. Рубель і представників поодиноких уладів, а відтак засвітили свої свіч-

ки всі присутні. На закінчення члени Пластприяту гостили усіх нутею і медівником.

Усі присутні на святі підписали петицію до президента ЗСА Р. Регена з проханням заступитися за звільнення В. Чорновола та інших українських політичних в'язнів.

Н. Н. ■

З ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ — ВЕЧІР РОЗВАГИ В НЬЮАРКУ

8-го квітня 1983 року о год. 7:00 вечора в станиці Ньюарк, Нью Джерсі відбувся Вечір розваги, де юначки та юнаки 20-го куреня, 44-го куреня і 5-го куреня краще познайомилися та гарно забавилися. Всі гарно провели час, граючи стук-пук та слухаючи музику. Юнацтво виграло змагання проти Станичної Старшини в стук-пук.

По закінченні Розвагового вечора ми всі поїхали додому дуже задоволені, з приємними спогадами про гарно проведений вечір.

пл. розв. Данило Кігічан

"ВЕЧІР ЮНАКА В НЬЮАРКУ"

У Станиці Ньюарку 5-ий Курінь УПЮ-ів з початком січня записали на своїх календарях дату 22-го квітня 1983 року. Від того дня в січні ми рішили почати підготовлятися до дня 22-го квітня. Ми назначили цей день на відбуття Вечора "Юнака". Від того часу ми сходилися щотижня, щоб відповідно опрацювати програму Вечора "Юнака".

Програма Вечора була точно запланована. Головними виконавцями були: пл. розв. Адріян Пенцан, пл. розв. Роман Граб і пл. розв. Олег Голинський. До поміччї прилучилися юначки Адріана Загайневич і Ія Дац. При відкритті Вечора була відчитана коротка історія "Юнака". Це відчитала юначка Ксеня Пономаренко.

Після відчитання всіх привітів Роман Граб представив виконавців першої точки. Першою точкою було відчитання оповідання, в котрім кожне друге слово починалося на букву "п", а всі інші слова починалися з букви "р". Продовж Вечора були різні й цікаві точки.

Як наша програма скінчилася, то всі дуже нетерпеливо чечали, щоб оркестра зачала грати. Вечір "Юнака" пройшов дуже добре та всі гарно забавилися.

пл. розв. Адріян Пенцан

Передрук із "Одноріччя Свята Весни" 1983 р.

Повітіння лешетарського табору 1983, графік О. Слупчинський — його

ПЛАСТОВА ОРЛІНІЯДА

Цього року 45-ий Курінь УПЮ-ів і 50-ий Курінь УПЮ-ок знову взяли участь в пластовому змагу Орлініади. Ми виїхали пізно ввечері 11-го листопада 1983 р. та приїхали на "Союзівку" коло 3:30 ранку! За короткий час впорядники й впорядниці завели юнацтво до кімнат, де воно перебуло решту ночі, хоч не в тихому сні.

Конкурс відкрився близько 1-ої год. великою збіркою. Повно привітів! Тоді відбулись перші змагання з мистецьких точок. Курінь пластунок з Вашингтону представив сценку "Імігрантка" про дівчину, яка піснюю розповідає про український народ. Хлопці показували прозорі українських атлетів на Олімпіадах. Назагал усі точки були дуже цікаві й добре продумані. Того вечора була забава, на якій всі гарно забавлялись.

Наступного дня по Службі Божій відбулись другі змагання: питання про українців у світі. Наші юнаки відповідали на питання про українських мистців, а дівчата про українських спортсменів. Незадовго прийшло закриття Орлініади. Усі, зі своїми здобутками, влізли в автобуси та виїхали додому, хоч перемучені, але щасливі.

Наші обидва курені здобули 8-ме місце в загальному точкуванні. Особливо гарно виступила пл. розв. Таня Коропецька, яка була обрана заступницею Гетьманівни в змагу найстарших юначок.

Усім учасникам дуже подобались ці змагання, вони напевно повернуться наступного року!

Пл. розв. Маркіян Гаврилук
Зі "Станичних Вістей" Вашингтону
ч. 1 (26).

**СПИСОК ДАТНІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",
ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 12 БЕРЕЗНЯ 1984 РОКУ**

ЗСА

Пластова Станиця в Лорейн	\$100.00
Ярослав Пришляк — (дивись: "До нас пишуть")	\$25.00
Замість квітів на могилу (дивись посмертні згадки)	\$ 340.00
Разом:	\$ 465.00
Сума датнів на Залізний Фонд:	\$25.00

♦♦

У першу болючу річницю смерти мого Муна
і Батька широкої Пластової Родини

**сл. п. МИКОЛИ ВАЛЕРІЯНОВИЧА
САВИЦЬКОГО**

складаю \$100.00 на пресовий фонд "Юнана".

Марія Савицьна

♦♦

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. АННИ АЛИСЬКЕВИЧ

Матері і Бабуні пластунів

— складаю \$50.00 на пресовий фонд "Юнана".

Марія Савицьна

♦♦

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. МИКОЛИ ГАРМАТІЯ

— батька нашої подруги-сестринки Олі Михайлів,
Пластове Плем'я "Перші Стежі" складає на пресфонд
"Юнана" \$25.00.

Подрузі Олі й усій опечаленій Родині шлемо наші
вислови найглибшого співчуття.

♦♦

В першу болючу річницю смерти
нашої невіджалуваної доні і сестри

бл. п. ст. пл. ЛЕСІ СЛОБОДЯН

складаємо по \$25.00 на потреби видання

цінних пластових журналів "Юнана" і "Готуйсь".

Остаємось з пошаною до Вас і Вашої доброї роботи
у смутку РОДИНА СЛОБОДЯН

♦♦

У першу річницю смерти

бл. п. МИКОЛИ САВИЦЬКОГО

— батька дорогих наших приятелів

д-ра Романа і Лялі Аліськевичів,

складаємо жертву \$50.00 на пресовий фонд "Юнана"

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОМУ!

СКОБ!

Іриней, Рома, Андрій та Денис ГАРАСИМЯНИ

♦♦

Замість квітів на свіжу могилу
приятеля пластової молоді, твори якого були
друковані в "Юнаку",

бл. п. ІВАНА КЕРНИЦЬКОГО-ІКЕРА,

письменника і журналіста,

що помер 15-го лютого 1984 р. в Нью-Йорку,

складаю \$20.00 на пресовий фонд "Юнана".

**пл. сен. Ольга Кузьмович,
редактор "Юнана"**

♦♦

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. АННИ АЛИСЬКЕВИЧ,

Матері пл. сен. д-ра Романа Аліськевича, ЛЧ

і Бабуні пластунів —

на пресовий фонд "Юнана" склали:

Христина і Ричард Леонард — \$25.00;

Ірина і Володимир Мацини — \$20.00.

♦♦

Замість квітів на могилу

бл. п. ВОЛОДИМИРА КМЕТИКА

—помер у Торонті 8 липня 1983 р.,

склали на пресовий фонд "Юнана" \$25.00,

з висловами щирого співчуття Шановній Родині,

Степанія і Василь НАДРАГИ,

Сілвер Спрінг, МД

♦♦

Замість квітів на могилу

бл. п. МИХАЙЛА БАРДИНА

скавав \$25.00 на Залізний Фонд Пластового Видавництва

Андрій Харан, Торонто

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради

в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива

виписки

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА

в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
- та
- приймає **ОЩАДНОСТІ**.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,

2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

Phone: 769-9998

Пластунки і Пластунки в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ

СВОЇ ОЩАДНОСТІ

у Пластовій Кредитівці!

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Центрاليا: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання помагати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — TEL. 537-5572

2766 Dundas St. W., Toronto, Ont. Canada M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать

Вашу майбутність!

Пластунки і Пластунки,

учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку

Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

ОЛЕНЬ

СОКІЛ

БДЖОЛА

БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування: понеділки і п'ятниці

від год. 6-ої до 9-ої вечора;

середа від год. 9-ої до 12-ої перед полуднем.

- Кредитова Кооператива в Пассейку платить 7% дивіденди від ощадностей — нараховуємо чвертьрічно.
- Студентські позички — до сплати після закінчення студій.
- Позички на авто та всякі потреби домашнього вжитку.
- Безплатне для членів життєве забезпечення ощадностей до висоти \$2,000 і позичок до висоти \$10,000.
- Сертифікати за високим oprocentуванням.
- Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$100,000 на одного члена.

*Вступайте в члени в годинах урядування
в домівці кооперативи.*

229 Говп Авеню * Пассейн, Н. Дж. * Тел.: (201) 473-5965

"... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку", — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

CHOLKAN

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED

REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2184-C Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303